

raad, der bestaar hovedsagelig af Afholdsfolk, faar lavet en Vedtægt af denne Art, ville Restaurationer og Beværtninger komme til at ligge i Udkanten af Byen, men de Folk, der komme til Byen kørende eller gaaende, kunne ikke være tjente med, at de skulle søge hen til Udkanten af Byen i Stedet for den Del af Byen, hvor Frekvensen overhovedet er.

Krabbe: Det foreliggende Lovforslag er et meget godt Lovforslag. Jeg tillader mig for mit Vedkommende at anbefale det. Jeg haaber at skulle se det vedtaget og stadfæstet. Jeg har saa meget lettere ved at udtale min Tilslutning dertil, som jeg erindrer, at dette Ting i 1896—97 gennem et Udvalg, for hvilket jeg havde den Ære at være Ordfører, fremsatte Anskuelser og Forslag, der i deres Væsen ere det samme som det, der her foreslaas. Men det, som foreligger her, er bygget op paa langt fyldigere Erfaringer, paa langt grundigere Undersøgelser og tillige langt finere Gennemarbejdning, end det den Gang var muligt, saa det Forslag, der foreligger, er langt fuldkomnere, og jeg hilser det med Glæde og lykønsker baade Kommissionen og dens meget ærede Formand, der har haft Arbejdet, og Regeringen, der har forelagt det, til, at vi nu have dette Lovforslag.

Naar jeg vil sige et Par Ord derom, er det slet ikke, fordi jeg har nogen Trang til at udtale, hvad der i det væsentlige er sagt af andre ærede Medlemmer, men fordi der er et enkelt Punkt, som man ikke altid har i Tankerne, men som jeg mener, det vil være rigtigt, at vi ikke forsømme. Det er Spørgsmaalet om de Borgeres Retsbeskyttelse, som Loven angaar. Der priser jeg ogsaa Lovforslaget i den Henseende, at det ikke har hengivet sig til den noget sygelige Trang, der har vist sig i de senere Aars Lovgivning, til at henlægge retslige Afgørelser under Administrationen, en meget fordærvelig Trang. Jeg priser Lovforslaget, fordi det i bestemte og vigtige Tilfælde udtrykkelig har sagt, at det og det Spørgsmaal afgøres definitivt af Retten. Naar der saaledes i § 32 tales om de Foreninger, som det er tilladt at beværte ved sluttet Bord, men tillige med stærke Drikke, Foreninger, over hvilke der skal optages en Fortegnelse, som Politimesteren optager, og af hvilken han i visse Tilfælde kan udstryge dem, siges der udtrykkeligt, at den paagældende Forening kan faa Spørgsmaalet om Nægtelse af dens Optagelse og om Be-

rettigheden af dens Udstrygning afgjort ved Dom. Det er fuldstændig rigtigt. I § 34 er det bestemt, at dem, der uden at have Næringsadkomst til at drive Beværtning eller Herbergeri beværte ved sluttet Bord, kan der under visse Omstændigheder gives et Tilhold, som kan medføre Ophøret af denne Virksomhed. Der er det atter bestemt, at dette Spørgsmaal kan den vedkommende faa afgjort ved Dom. Det anser jeg for fuldstændig rigtigt. Ligeledes er det i § 38 bestemt, at Brugsforeninger, som ville fordele stærke Drikke til deres Medlemmer, skulle optages paa en Fortegnelse, som foranstaltes af Politimesteren, og der kan Politimesteren nægte at optage dem. Ogsaa dette Spørgsmaal kan forlanges afgjort ved Dom. Dette anser jeg for meget prisværdigt. Jeg tror blot, at der kunde være nogle flere Tilfælde, hvor man skulde indføre denne Bestemmelse, at den paagældende definitivt kan forlange Spørgsmaalet afgjort ved Dom.

Men dette, som jeg roser, staar i Forbindelse med en Bestemmelse, som jeg ikke kan rose. Det er en Bestemmelse i § 52, og jeg vil meget anbefale, om det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med det, og det høje Ting ville finde det rigtigt heri at gøre en Forandring. Naar man fastsætter Regler og Straffe for Overtrædelse af disse Regler, skulle Reglerne selvfølgelig overholdes og Straffene udføres i Tilfælde af Brud, men det, man ikke skal have, er noget Incitament for Politiet eller en hvilken som helst Øvrighed til at gaa paa med Undersøgelser og med Forfølgelser og Tiltale, uden at Anledningen frembyder sig naturligt og berettiget. Man indfører imidlertid i § 52 noget, der er indført paa forskellige Steder i vor Lovgivning, navnlig i den ældre, og som gaar ud paa at skabe et Lokkemiddel til at forfølge formentlige Overtrædelser. Man bestemmer nemlig, at Bøder ifølge denne Lov og konfiskerede Beløb skulle tilfalde den saakaldte Bevillingsfond, som skal være en Støtte i Ædruelighedsbevægelsen. Det er meget fortræffeligt, at der findes saadan en Fond, men det bør ikke staa i nogen som helst Forbindelse med disse Retssagers Forfølgning. Bøder, som skulle falde, Beløb, som skulle konfiskeres, skulle gaa i en Kasse, som er uinteresseret, og det er naturligt at lade dem tilfalde Statskassen og ingen anden. Jeg har den Tilfredsstillelse at kunne tænke paa nogle Aar tilbage, da vi fik saavel et større Udvalgs som dette høje Tings Samstemning i en saadan Opfattelse,